

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 22 września 2014 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Piotr Kaczorkiewicz
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Tomasz Ślaboszowski (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Jadwiga Walaszczyk- Fedorowicz
Protokolant:		Dorota Machnicka

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 września 2014 r. odwołania wniesionego przez Panią (...) - pełniącą w czasie naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora Centrum Rehabilitacji od orzeczenia Międzyresortowej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Ministrze Finansów z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt BDF/MKO/4901/41/RWPD-121478/2013, którym Komisja Orzekająca I instancji uznała Panią (...) odpowiedzialną naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529), zwanej dalej ustawą, polegającego na niedokonaniu w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości, co miało miejsce w dniu 15 listopada 2012 r. w związku z niedokonaniem przez (...) zwrotu w terminie - tj. do dnia 14 listopada 2012 r. części dotacji w kwocie 96.956,16 zł, która to dotacja została udzielona ww. jednostce przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, na podstawie umowy nr z dnia 6 czerwca 2012 r. (w łącznej kwocie 105.951,89 zł), podczas gdy zwrot części dotacji powinien nastąpić w zw. z jej niewykorzystaniem, do dnia 30 października 2012 r., co, stanowi naruszenie art. 115 ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.) w zw. z art. 150 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) - przewidującym, iż dysponent części budżetowej lub dysponent środków, o których mowa w art. 127 ust. 2 ww. ustawy, udzielając dotacji celowej, w tym jednostce sektora finansów publicznych, w przypadku gdy odrębne przepisy lub umowa międzynarodowa nie określają trybu i zasad udzielania lub rozliczania tej dotacji, zawiera umowę, która określa w szczególności termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania, a w przypadku zadania realizowanego za granicą 30 dni od określonego w umowie dnia jego wykonania - w związku z § 2 ust. 3 oraz §

3 ust. 1 i ust. 4 lit. a umowy o dotację nr 58/2012 z dnia 6 czerwca 2012 r., określających obowiązki beneficjenta dotacji w aspekcie terminowego zwrotu niewykorzystanej części przyznanych środków;

oraz wymierzyła Obwinionej karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

- 1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy, uchyla zaskarżone orzeczenie w zakresie pkt II sentencji,**
- 2. na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy, odstępuje Obwinionej od wymierzenia kary,**
- 3. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy, w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 8 stycznia 2014r. Międzyresortowa Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Ministrze Finansów uznała (...), w czasie popełnienia zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora Centrum Rehabilitacji – na zasadach określonych w art. 19 ust. 1 i 2 zd. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529), zwanej dalej ustawą – winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 9 pkt 3 ustawy. Naruszenie to polegało na niedokonaniu w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości, co miało miejsce w dniu 15 listopada 2010 r. w związku z niedokonaniem przez (...) zwrotu w terminie, tj. do dnia 14 listopada 2012r. części dotacji w kwocie 96.956,16 zł, która to dotacja została udzielona wyżej wymienionej jednostce przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, zwanej dalej KRUS, na podstawie umowy nr 58/2012 z dnia 6 czerwca 2012 r. (w łącznej kwocie 105.951,89 zł), podczas gdy zwrot części dotacji powinien nastąpić w związku z jej niewykorzystaniem do dnia 30 października 2012r., co w momencie popełnienia wyżej wymienionego czynu zabronionego, jak i obecnie, stanowiło naruszenie art. 115 ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013r. poz. 217 ze zm.) w

związku z art. 150 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.) – przewidującym, iż dysponent części budżetowej lub dysponent środków, o których mowa w art. 127 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy, udzielając dotacji celowej, w tym jednostce sektora finansów publicznych, w przypadku gdy odrębne przepisy lub umowa międzynarodowa nie określają trybu i zasad udzielenia lub rozliczenia tej dotacji, zawiera umowę, która określa w szczególności termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania, a w przypadku zadania realizowanego za granicą 30 dni od określonego w umowie dnia jego wykonania – w związku § 2 ust. 3 oraz § 3 ust. 1 i ust. 4 lit. a umowy o dotację nr 58/2012 z dnia 6 czerwca 2012 r. określających obowiązki beneficjenta dotacji w aspekcie terminowego zwrotu niewykorzystanej części przyznanych środków.

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionej karę upomnienia i obciążyła ją obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w kwocie 291,71 zł.

Pismem z dnia 11 lutego 2014r. Obwiniona sformułowała odwołanie, w którym powołując się na art. 36 ustawy wniosła o uwzględnienie rodzaju i szczególnych okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych i w konsekwencji odstąpienie od wymierzenia kary. W uzasadnieniu pisma Obwiniona podniosła, że jako Dyrektor Centrum będącego Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej stosownie do art. 46 ustawy o działalności leczniczej odpowiada za podejmowane decyzje oraz ponosi ich prawne konsekwencje. Stosownie do art. 115 ust. 6 ustawy o działalności leczniczej, zwrotowi podlega dotacja nie wykorzystana, wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości. Centrum wykorzystало dotację zgodnie z przeznaczeniem, zaś nieznaczne przekroczenie terminu nastąpiło wskutek nieumyślnego działania i zostało podyktowane zakupem sprzętu z uwzględnieniem jego przetestowania oraz przeszkolenia personelu. Podjęto usprawiedliwioną tymi okolicznościami decyzję o dokonaniu zapłaty w terminach określonych w zawartych umowach. Centrum od ujawnienia faktu nieznacznego przekroczenia terminu wykorzystania dotacji brało czynny udział i było zaangażowane w proces wyjaśnienia sprawy, zaś niezwłocznie po uzyskaniu decyzji podmiotu tworzącego Centrum dokonało zwrotu dotacji. Efekt końcowy – Centrum zakupiło sprawdzony sprzęt, a dotacja została zwrócona w całości wraz z należnymi odsetkami.

Obecnie Obwiniona podjęła działania, które nie dopuszczą do zaistnienia podobnej sytuacji w przyszłości, Zatem odstąpienie od wymierzenia kary jest adekwatne do popełnionego czynu i spowoduje oddziaływanie zapobiegawcze i dyscyplinujące.

22 września 2014 r. odbyła się rozprawa przed Główną Komisją Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych – zwaną dalej GKO, na którą stawiła się Obwiniona, która pottrzymała wniesione odwołanie.

GKO zważyła, co następuje.

Obwiniona nie podważa, że doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a GKO podziela ustalenia Międzyresortowej Komisji Orzekającej w tym zakresie. Istotą odwołania jest wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary Obwinionej i w tym zakresie odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Art. 36 ustawy stanowi, że w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie biorąc pod uwagę rodzaj i okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych lub właściwości i warunki osobiste można sprawcy wymierzyć karę łagodniejszego rodzaju, a nawet odstąpić od wymierzenia kary. W rozpoznawanej sprawie zaistniały właśnie okoliczności opisane w tym artykule. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że stopień szkodliwości samego naruszenia nie jest znaczny. Nie doszło do uszczuplenia środków publicznych. Centrum wykorzystało dotację zgodnie z przeznaczeniem, zaś przekroczenie terminu nastąpiło wskutek nieumyślnego działania i zostało podyktowane zakupem sprzętu z uwzględnieniem jego przetestowania oraz przeszkolenia personelu. Równocześnie postawa Obwinionej w trakcie wyjaśniania zaistniałych okoliczności, jak i w trakcie postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych wskazuje, iż (...) rozumie istotę naruszenia ładu finansów publicznych. Wina (...), aczkolwiek niewątpliwa nie jest znaczna, a sama Obwiniona podjęła również działania mające zapewnić niedopuszczenie do zaistnienia podobnej sytuacji w przyszłości. Tym samym cel niniejszego postępowania został osiągnięty bez konieczności wymierzania Obwinionej kary. Równocześnie należy wskazać, że powyższe okoliczności stanowią podstawę do zastosowania art. 36 ustawy, ale nie art. 28 ustawy, ponieważ nie ma podstaw do uznania, że naruszenie miało znikomy stopień szkodliwości dla finansów publicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, GKO orzekła, jak w sentencji.